

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Contenta in hoc Libello. Erasmi Roterodami Epistola, ad
illustriss. Principe[m] ac Duce[m] Saxoniae &c.
Fridericu[m]**

Erasmus, Desiderius

[Leipzig], [1519]

VD16 E 2831

Co[n]tra nouos et veteres errores: defendet Martin[us] Lutheri[us], has
posit[i]o[n]es seq[ue]ntes, i[n] studio Lipsen[si].

urn:nbn:de:hbz:466:1-32424

xij. Pāpam non posse remittere pœnam, pro peccato debita, per indulgētiās, error. Immo, erroneum est, eum non posse absoluere a pœnis animas in purgatorio existentes. Omniū autem maxime nō recipimus, quod morituri, infirmi, legitime impediti, non crimina publica habētes, indulgentijs non egeant.

xij. Rhomanam Ecclesiā nō fuisse superiorem alijs ecclesijs ante tēpora Syluestri, negamus. Sed eū, qui sedē beatissimi Petri habuit & fidem, successorem Petri & vicariū Christi generalē semp agnouimus. Cōtraxim⁹ quo ad fieri pōt, ppositiōes, & has paucas accepim⁹, & q̄ alia ab his pēdeāt.

Cōtra nouos et veteres errores: defendet Martin⁹ Lutheri⁹, has positiōes seq̄ntes, i studio Lipsiū.

i. Cotidie peccat omnis homo, sed & cotidie pœnitet: doce[n]te Christo: Pœnitentiā agite. Excepto vno nouo quod dā iusto, qui pœnitētia nō indiget. cum etiā palmites fructiferos cotidie purget agricola cœlestis.

ij. In bono peccare hominem. & peccatum veniale, nō natura sua, sed dei misericordia solū esse tale. aut in puero post baptismum peccatum remanens, negare hoc est, Paulum et Christum semel conculcare.

iiij. Qui opus bonū aut pœnitentiā, a peccatorū detestatiōe, ante dilectionē iusticiæ incipi, nec in eo peccari, asserit hūc inter Pelagianos hæreticos numeramus. Sed & contra sacrum suū Aristotelem desipere, probamus.

iiij. Deus mutat pœnā æternā in tēporalē, scilicet crucis portandæ cuius Canones aut sacerdotes, nec statuendæ, nec auferendæ, habent vliā potestatem. quanq̄ id ab adulatoribus noxijs seducti, præsumere possint.

v. Quilibet sacerdos debet absoluere pœnitētē a pœna & culpa, aut peccat. æque peccat superior prælatus, si occulta sine causa reseruat rationabilissima quantūlibet vsus Ecclesiæ, id est, adulatorum, resistit.

Fortē satisfaciunt animæ in purgatorio pro peccatis. **vi.**
Sed quod deus a morituro plus, q̄ voluntariam mortem
requirat, vanissima temeritate asseritur quia nullis modis
potest probari.

Neq̄ quid fides, neq̄ quid contritio, neq̄ quid liberum **vii.**
arbitrium sit, ostendit se nosse qui lib, arb, actuum, siue bo
norum, siue malorum dominum esse balbutit aut non sola
fide verbi, quem iustificari aut fidem nō tolli quolibet cri
mine, somniat.

Veritati & rationi contrarium est quidē, inuite morien
tes, deficere in charitate: ideoq̄ pati horrorem purgatori
modo veritas & ratio sit idē, quod opinio Theologistarū. **viii.**

Animas in purgatorio esse certas de salute sua, nec gra
tiam in eis augeri, scimus a theologis asseri sed miramur **ix.**
doctissimos viros, quod huius fidei suæ rationē, nec stultæ
verisimilem, reddere possunt.

Meritū Christi esse thesaurum Ecclesiæ, & sanctorum **x.**
meritis iuuari, certum est. Esse autem thesaurum indulgen
tiarū, nemo, nisi fœdus adulator, extrauagantes a veritate,
et fictæ quædā Ecclesiæ praxes aut vsus, simulant.

Dicere, indulgētias esse bonum Christiano, est insanire. **xi.**
sunt enim verissime operis boni viciū. et improbare indul
gētias debet Christianus, ob abusum quia dñs dicit: Prop
ter me deleo iniquitates tuas, nō propter pecunias.

Papam posse remittere omnē pœnā pro peccatis debi
tam, huius & futuræ vitæ et quod indulgentiæ profint nō **xii.**
criminosis, somniant secure indoctissimi sophistæ, & pesti
feri adultores nō tamē vel nutu possunt ostendere.

Romanam Ecclesiam esse omnibus alijs superiorem, **xiii.**
probat ex frigidis, Ro, Pont. decretis, intra cccc annos
natis contra quæ sunt, historiæ approbatæ M^oc annorū,
textus scripturæ diuinæ, et decretum Niceni Concilij, om
nium sacratissimi.